

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 3. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četrletno K 5.—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30.—. — Naročnina se pošilja upravnistvu. — Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITICEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravnistvo: Učiteljska Tiskarna, Franciskanska ulica št. 6. Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: petit vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglaševanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko. — Telefon številka 118.

Exarhija in patriarhija.

PISMO IZ BELGRADA.

Belgrad, 30. aprila (13. maja).

Patriarhija v Turčiji.

Morda ne bo odveč, ako podam — v večjih orisih — našim čitateljem nekoliko vpogleda v razvoj posameznih narodnih avtonomnih cerkva pravoslavja pod turškim režimom.

Najvišji predstavitelj pravoslavja v Turčiji do leta 1877 je bil grški patriarh izvoljen od pravoslavnih vladik in potrjen s sultanovim bratom (nekak »placet« ali »exequatur«. Op. por.) Sedež patriarha je bil v Carigradu.

Vsled tega so bili večinoma tudi vsi višji cerkveni dostojanstveniki grške narodnosti in naš rojak gosp. prof. Perušek opisuje zelo drastično to razmerje grških vladik in nižjo duhovščino v svoji črtici iz Bosne »Pop Pero«. Grški cerkveni dostojanstvenik se je malo brigal za podrejene mu svečenike, glavno je bilo, da mu je novomašnik plačal izvestno svoto dukatov in potem je dobil novopečeni pop svojo inorijo (župnijo).

Ko se je neki mlad Srbin branil postati svečenik, dejal je vladika, ki je le za silo lomil srbsčino, njegovim rojakom: »Kail beh, da zapopam vase covek — ama kad neke, sto da mu cinim? Sam ke se kaj!« To naj bi značilo po srbsko: »Hteo bi, da zapopim (posvetim) vašega čoveka, ama kad neče, šta da mu cinim? Sam če se kajati (bode mu še žal).«

Narodna zavest — podporovana z zgodovino posameznih slovanskih plemen, katerim je tradicija tako živo vkoreninjena, da se izražajo kot ustno izročilo vsi znamenitejši zgodovinski momenti v narodni poeziji — bila je tako silna, da je celo pod turškim režimom skušala uveljaviti narodnostno diferencijo celo v cerkveni hierarhiji.

To je najeklatantnejši dokaz močne narodne duše balkanskih Slovanov.

Kako majhni smo mi Slovenci v primeri z njimi v narodnem in cerkvenonarodnem oziru!

Sram nas mora biti, da smo tako indolentni napram vzvišenim idealom narodnosti.

Edino častno izjemo nam delajo v tem oziru junaški Rimanjci in to nam daje nade, da ni še vse pokvarjeno in je še dovolj dobrega semena, iz katerega naj nam vzklje zlata svoboda v političnem, cerkvenem in kulturnem oziru.

Trud in žrtve niso bile zastonj. Balkanski Slovani so dosegli po tolikih bojih najprej cerkveno in končno tudi politično narodnostno ujedinjenje.

V koledarju Letopisa bolgarske Maticice za leto 1911. se nahaja v bolgarskem prevodu zgodovinsko važen sultanov berat iz leta 1869., s katerim se

začenja bolgarska eksarhija,

ki je žal še danes povod raznih sporov med eksarhisti in patrijarhisti. Kdor je bil eksarhist, je bil Bolgar, četudi ni bil bolgarske narodnosti in nasprotno.

Vsled tega hočejo Bolgari v sedanjem srbsko - bolgarskem sporu rešiti sporno ozemlje v gornjem smislu in zlasti bolgarska duhovščina — t. j. eksarhistična — se trudi na vse načine uveljaviti v tem prepiru svoj vpliv, ki je le nadaljevanje prejšnje njihove agitacije v prilog Bolgariji, kar se jim pa ne bo posrečilo, ker se je mnogo svečenikov - eksarhistov iz spornega ozemlja priznalo k patrijarhizmu, t. j. pod srbskega mitropolita, kakor sem Vam že zadnjič poročal.

Leta 1869. bila je tedaj ustanovljena bolgarska eksarhija, ki je bila nekaka sekcija carigradskega patrijarha.

Kot prvi eksarh je bil menih Antim, kateri pa je moral odstopiti vsled pritožb bolgarskih cerkvenih dostojanstvenikov, na njegovo mesto pa je bil postavljen s tozadevnim sultanovim beratom

od 27. maja (po starem) 1877. leta menih mitropolit Josif.

V tem beratú označena so vsa prava novega eksarha, ki so bila na las podobna onim grškega patrijarha.

Eksarh je tedaj zavzemal vzporedno in enako dostojanstvo kot patrijarh. Bolgarski narod je tedaj dobil — brez samostojne svoje države — svojo avtokefalno cerkev.

To je bil brezdvomno velik uspeh bolgarskih politikov.

Ni treba še posebej povdarjati, da je to cepljenje pravoslavne cerkve v dva nasprotna si tabora vzbudilo močan odpor v grški patrijarhiji. Nasprotno pa je bila stvaritev slovanske cerkve pod truško državo nova etapa zmagonosnega pravoslavnega Slovanstva na Balkanu in vzbudila občo radost med slovanskimi verniki grško-iztočne cerkve.

Od tedaj datira tudi uradni naziv za slovansko grško-iztočno veroizpovedanje, kakor se je pred tem imenovalo pod skupnim patrijarhom.

pravoslavna veroizpoved.

Turčija in tudi ostali svet so priznali pravoslavno cerkev kot samostojen avtonomen faktor, samo v hryatskem vilajetu pod absolutizmom Čuvaj paše ni pravoslavnih kristjanov, ampak samo grško-iztočni. Ako se ne motim, je bil naziv: pravoslavna cerkev celo prepovedan in se je moralo rabiti edinole ime: grško-iztočna.

Tedanji predstavitelj srbske samostojne cerkve v Srbiji mitropolit

Mihajlo je prvi priznal in radostno pozdravil carigradskega eksarha.

S tem je bila dana podlaga avtonomni slovanski cerkvi na Balkanu, ki pa je bila sočasno začetek osvoboditve slovanskih kristjanov tudi izpod političnega jarma.

Le tej svoji avtonomni cerkvi — pravoslavju — se imajo zahvaliti balkanski Slovani za današnje ogromne uspehe na bojnem polju.

Koliko poučnega bi lahko črpali tudi mi Slovenci iz bojev turške raje.

Narodno verstvo.

Konsekventno zahtevanje po slovanski liturgiji pri cerkvenih obredih bi nam moglo doprinesiti krasnih uspehov tako v cerkvenem kakor tudi — indirektno — v političnem in kulturnem oziru.

Bodimo vsi Slovenci vstrajni in — magari — trdovratni Rimanjci! Zlomiti moč latinizacije, ki je najboljše sredstvo za raznarodovanje in največja ovira napredku, kulturi in politični svobodi, pomenja vstvariti temelj boljšemu blagostanju slovenskega naroda in s tem zblizanje v še tesnejše stike z ostalimi Jugoslavlani.

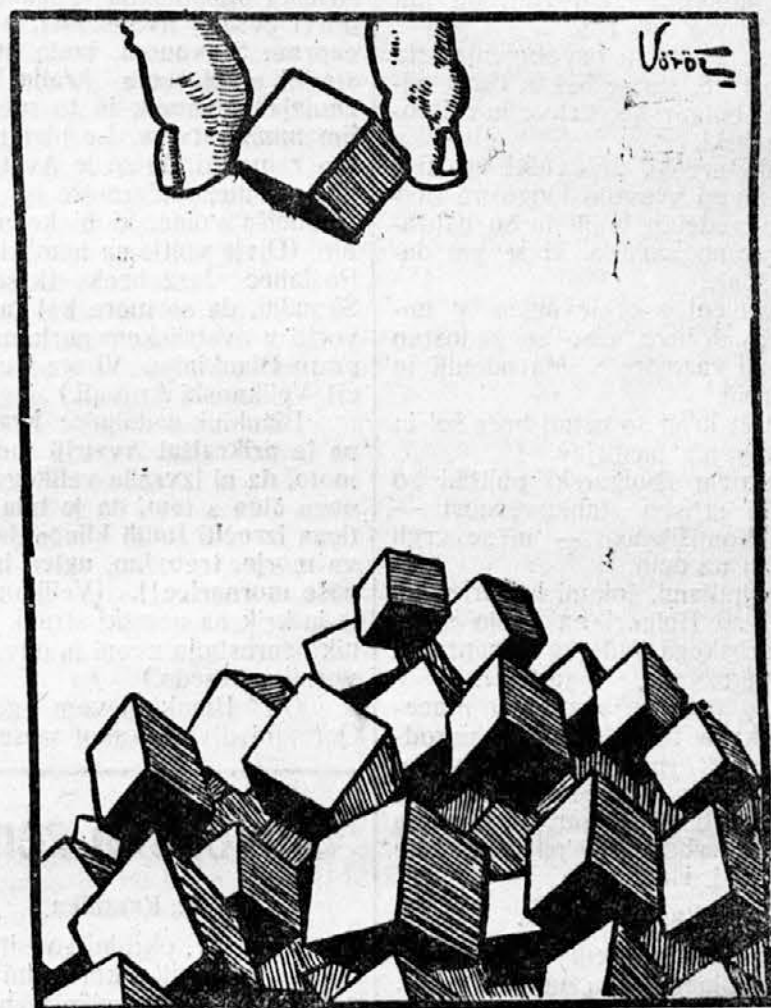
S protinarodno vero padel je poslednji slovanski vojvoda na Gospodstvem polju, z njo nas je zasužnjil sovražnik in nas potisnil v — životarjenje pod duševno in fizično robstvo.

Kadar bo v slovanski prestolnici, v beli Ljubljani, odmevalo od zidov škofijske cerkve zahvalno petje »Tebe Boga hvalimo« — mesto »Te deum laudamus« — prihajajoče iz ust narodnega slovanskega škofa, tedaj bo zasijalo Slovincem zlato solnce sreče.

Žal, da imamo le malo upanja na to, ker nam današnje razmere kažejo bodočnost v luči dr. Tavčarjeve povesti »4000«.

Oprostite mi, da sem krenil ne-

„Alea iacta“.

Vse kocke, kolikor jih je padlo pri zadnjih evropskih krizah

hote na domače polje in se oddaljil tako daleč od svojega predmeta.

Dejali bodete, da sem idealist, kar se mi je že nešteto krat očitalo. Za splošnost pa je idealist večjega pomena kot realist, ki je občutljiv predvsem za svoj žep in temu uravnava vse svoje javno delovanje brez ozira na koristi splošnosti.

To je ravno vzrok našega nazadovanja.

Manj realistov in več idealistov.

Delokrog eksarhije.

V sultanovem beratú je bil tudi točno označen delokrog bolgarskega eksarha in to po sledečih eparhijah: Ruščuk, Silistrija, Trnovo, So-

Za birmo dobite pri H. SUTTNER

Lastna protokolirana tovarna ur
:: v Švici ::

Mestni trg št. 25
in sv. Petra cesta 8
najcenejše in najboljše
: ure, verižice itd. :

Lastna protokolirana tovarna ur
:: v Švici ::

LISTEK

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

»Misliti na to, da bi ju razdružili, bi bilo blaznost; toda osamiti ju je lahkota, in ko bosta tako sami, da se ne bosta mogli več zanašati na vaš strah pred škandalom...«

»Da, to razumem... toda kako naj ju osamim? Kam naj ju spravim? Iz grada? Nikoli!«

»Saj je tisti stražnji paviljon v ozadiju parka. Kar meni prepustite skrb, da ga dam urediti; jutri ju pregovorim, da se zatečeta vanj.«

»Ana, s tem mi rešiš življenje!« je vzkliknil kralj, ne misli na to, da je ta njegov vzklik pravcat sunek z bodalom v vojvodinjo srce.

XXXII.

Stražnji paviljon.

Paviljon, ki ga je bila vojvodinja Etanpska omenila Francu I., je stal precej globoko v parku, sredi goščeve dreves, ki so ga pokrivala poleti z neprodno senco.

Ime je imel od tega, ker je služil prejšnje čase dolgo za stanovanje stražnikom, ki so opravljali v parku svojo službo; v resnici pa je bil že več let zapuščen in se je nahajal v stanju zanemarjenosti, ki je živo nasprotovala razkošju in vzornemu redu njegove okolice.

Redkokdaj je zavil kdo proti temu paviljonu.

Okolica je bila samotna.

Med grajsko služnincadjo so bile nastale nazadnje praznovorne govornice o tem paviljonu — ravno, ker je bil tako sam med svojim gostim in neprodnim drevjem.

Zaprta okna s svojimi trhljimi naoknicami in mahi, ki je pogajal po kamenju — vse to je dajalo stražnjemu paviljonu v resnici zlovesče lice. Tisti večer, ko se je vršil med vojvodinjo Etanpsko in kraljem Francem pravkar opisani razgovor, se je nenadoma vrnil v sobo za služe neki lakaj ter stopil bled in drhteč med svoje tovariše, ki so večerjali po opravljenem delu.

Razume se, da so izpraševali lakaja, zakaj je tako prepaden.

Odgovoril je šklepetaje z zobmi, da je videl prikazen.

In povedal je, da je imel nesti nekemu vojaku, ki je stražil ob zidu v ozadiju parka, naročilo, pa je hotel izbrati na povratku bližnjico ter zavil mimo stražnjega paviljona kljub nepriljudnim govoricam, ki so krožile o njem.

In videl je, da sije luč skozi špranje v naoknicah v pritičju!

Izprva ga je popadla blazna želja, pobegniti; nato pa je baje zbral pogum ter se sp plazil k razsvetljeni naoknici. In kaj je videl? Črna senca se mu je bližala s počasnimi, neslišnimi koraki!

Nor od straha, je zbežal, kar so

ga nesle noge.

Razume se, da drugi lakaji niso poslušali te pripovedi z nevernimi ušesi in da so mnogo ugibali o njej.

Splošno mnenje je bilo, da ni ta prikazen prav nič posebnega; saj je bilo že zdavnaj znano, da straži v stražnjem paviljonu.

Kaj straži tam, ni mogel povedati nihče. Sicer pa se nikdar ne da povedati, kaj straži v hiši, kjer straži: ako bi ljudje vedeli, potem ne bi govorili, in hiša bi bila navadno obljudena hiša, kakršne so vse druge. Zaključili so pač nazadnje, da se pojavlja v paviljonu »črna dama« — dasi niso imeli niti najmanjšega povoda misliti, da je senca, ki jo je videl lakaj, v resnici ženskega spola.

Ako hoče čitatelj razvozljati skrivnost te »črne dame«, naj se vrne z nami za trenotek tja, ko je bil Franc I. pravkar odšel od Magdalene Feronove in srečal zunaj Manfreda in Lantnéja, kakor smo že pripovedovali.

Mislimo si Magdaleno Feronovo, kako stoji ob truplu Ivana Siro-maka, ki ga je bila zaklala, da reši Franca I. in ga ohrani svojemu maščevanju.

Ko je kralj odšel, se je Magdalena sklonila nad truplom Ivana Siro-maka in ga pogledala s hladno radovednostjo.

Videča, da res ni več življenja v revežu, se je vrnila v sobo v prvem nadstropju in odprla okno, da bi po-

gledala še enkrat za svojim ljubimcem.

Razložila je v noči skupino zmedenih senc in slišala kraljev glas; vsega, kar so govorili, sicer ni razumela, toda ugenila je, kaj namerja.

»Da, da,« je zamrmrala, smehljaje se s trpkim usmevom, »le daj okoli to hišo in preišči jo! Mene ne najdeš v njej... Druge nama je pisano svidenje, sladki moj Franc!«

Nato se je obiekla naglo za kavalirja, napravila si culo iz par kosov obleke, ki jo je mogla nesti sprčo svoje velike čilosti in moči, ne da bi čutila kaj truda, in stopila nato v eno izmed sob, ki so imele okna na zadnji strani hiše.

Tam je bil ograjen vrt z ne posebno visokim obzidjem.

Magdalena je vrgla svoj sveženi skozi okno in skočila za njim na vrt, misleča si, da morajo zdaj pa zdaj vlomiti glavna vrata in bi bilo torej nevarno, če bi poizkušala uiti po navadni poti.

Ko je bila na vrtu, je preplezala zid s pomočjo lestvice, prišla v tesno uličico, ki je tekla med bližnjimi vrtovi, in se vrnila po njej na cesto.

Videča, da je cesta zapuščena, je zamrmrala:

»Ali sem bila bedasta v svoji naglici! Brez najmanjše skrbi bi bila lahko odšla skozi glavna vrata...«

Toda ni se ustavljala; napotila se je naglo proti gradu.

Deset minut nato je zaslišala hrup velike množice korakov, priha-

jajočih ji nasproti; stisnila se je v senco nekega skednja.

Videla je kakih dvajset mož, ki so korakali pod vodstvom nekega kavalirja; poznalo se jim je, da se jim zelo mudi. Kavalir je bil La Sattenjré, ki je šel preiskat hišo Magdalene Feronove, pa je ni ugledal, čeprav ni bila niti tri korake od nje. Ko se je četa oddaljila, si je oddelila Magdalena Feronova. Krenila je dalje.

Ni se približala gradu od spre-daj.

Obšla je njegovo desno krilo, napotila se ob parku in dospela nazadnje na kraj, ki si ga je bila izbrala.

Tam se je pozorno ozrla na vse strani; nato je plosnila dvakrat z rokami.

Takoj ji je vrgel nekdo vrv od onostran zidu.

Najprej je privezala na vrv svojo culo z obleko; nato je splezala po vrvi še sama na vrh. Dospevša na višek zidu, je potegnila culo k sebi in jo vrgla v park; nato se je obe-sila za prste, spustila se dol ter skočila rahlo in neslišno na tla.

Neki mož je stal tam in čakal.

»Zvesto stražiš, je dejala. »Prav tako.«

»Že štiri noči, madam,« je odgovoril mož.

Dobro. Vodi me zdaj.

»Pojdiva, madam.«

(Dalle.)

lužo s trebuhom za kruhom, ko se mu je posrečilo tu v Trstu, ki ni imel nikake pravice, vdobiti službo. Ta Bernardini pa se je prehitro prena-jedel belega mehkega kruha in je iz same objestnosti po nepotrebnem šikaniral dobre, zveste delavce doma-čine. No, pa jih je vendar enkrat končal šikanirati. V zavodu vlada po tem dogodku splošna veselost. Dovoljujem si tudi ob tej priliki par besedi o napadalcu Francu Poharju. Nesrečni Pohar, ki se sedaj nahaja v zaporu je dober, kvalificiran me-hanik. Zvest delavec je, vedno se je pokoril in ubogal. Neverjetno se mi je zdelo, da je ravno ta Pohar, ki je bil povsod spoštovan, in priljubljen izvršil ta čin. Iz tega se da skle-pati, da se mu je mogla goditi velika, velika krivica. Pohar je inteligentna oseba, dober srčen, pošten in darež-ljiv. Vsakemu, ki je le enkrat go-ovoril z njim, se mu je zbog njegove simpatičnosti prikupil. On se ni go-tovo zavedal, kaj da dela. Hipno razburjen je mogel biti v tem tre-notku. Vsakemu, ki je slišal, kaj se je zgodilo, mu je zarosilo oko. Pohar ne bo za svoj čin prav nič zgubil na svojem spoštovanju in časti. Upati je tudi, da bode oproščen ali pa prav malenkostno kaznovan. Je si-cer socialno demokratičnega pre-pričanja, a vključ temu ni nikdar sovražil nobeno stranko. Z vsakim je bil prijatelj, zato je tudi povsod dobrodošel. Rečeve zasluži, da bi se vsakdo potegnil zanj.

Kolesarsko društvo »Balkan« naznanja, da priredi dne 20. julija narodno dirko in veselico. Natanč-nejši spored objavimo pravočasno.

Osrednji izvrševalni odbor N. D. O. se je sestavil tako-le: Tov. dr. Rudolf Pederin (Pula), podpredsed-nik, tov. Anton Brandner, tajnik, tov. Vinko Engelmann, blagajnik. Ostala odborniška lista ostane ne-izpremenjena, kakor je bila spreje-ta na kongresu.

Najnovejša tele-fonska in brzojavna poročila.

16. maja 1913.

Kakor smo že včeraj poročali, se vladi ni posrečila njena grožnja. Kljub temu, da je pravila, da pošlje poslance domov, če si bodo upali razpravljati o zunanje - političnem položaju in o interesih prebival-stva, so poslanci vendar vložili celo vrsto interpelacij, ki dovolj ozna-čujejo mišljenja prebivalstva. Seja je bila zelo hrupno zaključena, kakor je znano. Prihodnja seja bo v torek. Vlada je sprevidela, da se poslanci ne dajo ostrašiti, zato je že izpreme-nila svoje nazore. Na dnevnem re-du bo provizorni državni proračun ob kateri priliki bo ministrski pred-sednik grof Stürgkh poročal o zu-nanjem položaju. Po tem poročilu bodo gotovo sledila izvajanja po-slancev. O tem se je pa danes vršila konferenca seniorjev, kjer se je pod predsedstvom dr. Silvestra sklenilo, da sme debata o ministrovih iz-vajanjih zavzemati le 5 dnevni sej in da sme govoriti le 34 govornikov. Od jugoslovanskih poslancev bo prvi govoril dr. Šusteršič. (Tega se vladi ni bati. Op. stavca.)

TURČIJA NE PRIZNA ANEKSIJE ADA KALE.

Dunaj, 16. maja. Avstro-ogrška kor. poroča, da turška vlada ne pri-zna aneksije otoka Ada Kale in stoji na stališču, da je aneksija otoka kr-šitev mednarodnega prava. — Gu-vernir otoka, ki se je podal na Du-naj, da se posvetuje s turškim po-slanikom, je bil poslan nazaj na otok in se mu je naročilo protesti-

rati in napraviti vse korake četudi bi ogrski uradi rabili proti njemu nasilje. Dalje se mu je dalo povelje, zahtevati odstranitev ogrskih ura-dov in orožnikov. Sme se umakniti le nasilju. Porta je odločena braniti svojo lastninsko pravico z vsemi diplomatičnimi sredstvi.

ODPUST REZERVISTOV.

Dunaj, 16. maja. »Zeit« poroča, da se je odredil dopust onih bran-cev, ki nimajo popolne pravice olajšave po § 32. bramb. zak., ka-terim se pa iz čisto posebnih razmer more priznati preložitve v nadome-stno rezervo.

SRBSKO - BOLGARSKO RAZMERJE.

Sofija, 16. maja. Dopisnik »W. Allg. Ztg.« izve s prav posebno in-formirane strani, da je bolgarski ministrski predsednik se izrazil, da so vse vesti o bolgarsko-srbskem sporu čisto neresnične, ker tega vprašanja se od konca meseca marca ni dotaknil nihče. Seveda pa stoji Bolgari na stališču, da je vsaka revizija srbsko - bolgarske pogodbe nemogoča in da se v to ne bodo spuščali. (Vest je silno netočna. — ker oba vladna organa »Samoupra-va« kot »Mir« se že dolgo časa do-tikujeta tega vprašanja.)

PRITISK NA MIROVNE DELEGATE.

London, 16. maja. V političnih krogih se govori, da bodo poslanci velesil v najkrajšem času napravili pri zaveznikih mirovnih delegatih kar najodločnejše korake, da pod-vizajo s podpisom preliminarnega miru.

Odgovorni urednik Radivoj Korene. Last in tisk »Učiteljske Tiskarne«.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vi-narjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamko 20 vinarjev. — Pri malih oglasih ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zu-nanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Glasovirje, pianine, avtomate, gramofone, plošče prodaja, uglašuje, popravlja solidno Josip Oblak, Ljub-ljana-Giluce 92.

Čenjenim obiskovalcem Trsta se priporoča prenočišče v hotelu H. Kosič, ulica Carradori št. 15. Cene nizke. — Skupno več dijakov, naj-nizja cena.

Kanarčki se prodajajo v Sodni ulici št. 3. III., levo. 429-1

Poslovodja za čevljarsko obrt se sprejme. Ponudbe pod M. T. na »Prvo anončno pisarno«. 424-3

Stanovanje, obstoječe iz dveh ali treh sob, in če mogoče z nekoliko vrta se išče za avgustov termin. Ponudbe z navedbo stanarine se pro-si pod P. F. na »Prvo anončno pi-sarno«.

FR. P. ZAJEC Ljubljana, Stari trg št. 9

priporoča kot prvi slovenski izprašani in oblast-veno koncesijonirani optik in strokovnjak svoj

optični zavod.

Daljnogled, toplopre, in zrakomere vseh vrst. Očala, ščipal-niki natančno po zdravniškem receptu. Cenike pošiljam na zahtevo za-stojni in pošt-nine prosto.

Restavracija „AUER“, Wolfova ulica 12.

Danes v soboto dne 17. in v nedeljo 18. maja 1913, kakor tudi v naprej vsako soboto in nedeljo

KONCERT priljubljenega domačega seksteta.

K obilni udeležbi vljudno vabi

Vstop prost.

LUDOVIK ROŠKAR, restavrater.

Licitacijska razprodaja.

Dne 19. maja 1913 ob 9. uri dopoldne se bo razprodajalo dražbenim potom v Ljubljani, Trnovo, Karunova ul. 14 dva landaverja, ena odprta kočija in dva konja.

Kavarna „LEON“
odprta celo noč.
Gostilna
Florijanska ulica št. 6.

Laška kuhinja v Ljubljani.

Od danes naprej se dobe vsak dan sveže morske ribe in najboljše vino Teran iz de-želne kleti Parenco.

Na izbiro pošilja tudi na deželo: Krasne krila, kostume, nočne halje, perilo in vsako modno blago. Solidna trdka:

BLUZE

M. Kristofič - Bučar
Ljubljana, Stari trg 9. Lastna hiša.
Neprekosljiva v otroških oblekah
:: in krstni opravi. ::

Preselitev obrta

Vljudno naznanjam, da sem svojo

čevljarsko obrt

iz Sv. Petra ceste 29 preselil v Sodnijsko ulico 3

in se priporočam nadalnji na-klonjenosti.

Josip Breskvar, čevljarski mojster.

Otvoritev gostilne!

Slavnemu občinstvu se vljudno naznanja, da se je v soboto 10. maja otvorila

nova gostilna

Na Rimski cesti 11

Točijo se pristna istrska, dalmatinska, furlanska, in goriška vina. Dobi se tudi Vermuth in marsala. Vsa ta vina so od naj-bolj zanesljivih vinogradnikov kupljena. Od 5 litrov naprej nižje cene.

Za mnogobrojen obisk se priporoča
Leonardo Galante.

Lasne kite

najfinejše kakovosti po 5, 7, 9 in 12 kron — vse vrste lasne podlage in mrežice — barva za lase in brado „Neril“ po 2 in 4 K — toaletne potreščine — lasulje, brade in druge potrebščine za maskiranje, vse po zelo zmernih cenah priporoča

Štefan Strmoli

brivec in lasničar
Ljubljana, Pod Trančo št. 1,
(vogal Mestnega in Starega trga).

Izdeluje vsa lasničarska dela solidno in okus-no. Kupuje zmešane in rezane ženske lase.

FRAN KRAIGHER
krojaški mojster
Gosposka ulica št. 5
se priporoča slavnemu občinstvu za naročila vsakovrstnih oblek po meri. — Inozemskega in domačega blaga večno na izbero. — Spre-jema tudi izdelovanje oblek in popravila. — Cene zmerne. — Izdeluje vsakovrstne svetovno znane gumbje iz svile in blaga, trpežne tudi za eksport po morju. 229

Izgotovljene obleke

površnike, pelerine za moške in dečke. Fine vrhne jo-pice, cele obleke (kostume) in posamezna krila za ženske v manufakturni in konfekcijski trgovini

„Pri Škofu“ v Ljubljani,

na vogalu Medene ulice in Pred Skofijo št. 3 (nasproti gostilne „Pri Sokolu“. — Podružnica trdke R. Miklauc.

Velika izbira. — — Stalne nizke cene.

Soboto, nedelje in praznike vso noč odprto.

Kavarna „EGIA“

se priporoča slavnemu občinstvu. Zagotavlja najboljšo pijačo in točno postrežbo. — Na razpolago so razno-vrstni politični in ilustrirani časopisi. — Dva moderna — — Seifertova biljarda. — —

Josip Čufer, kavarnar.

Soboto, nedelje in praznike vso noč odprto.

Radi prevelike zaloge blaga dajem
20% popusta
vse pomladne najnovejše damske kostume, krila, bluze kakor tudi obleke in površnike za gospode in dečke najmodernejšega kroja.

Postrežba točna in solidna. Cene priznane nizke.

Angleško skladišče oblek

O. Bernatović, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

Razpis službe.

Pri Mestni hranilnici ljubljanski se razpisuje mesto podtajnika

s prejemki IV. čin razreda hranilničnih uradnikov, to je s temeljno plačo letnih 4000 K, pravico do treh štiriletnic po 400 K in stana-rino 1150 K.

Podtajnik more postati jurist z vsemi predpisanimi državnimi izpiti, ki izkaže večletno juridično prakso in je strokovno usposobljen. Ako ni še strokovno usposobljen, se uvrsti v V. čin razred s temeljno plačo 3200 K, pravico do dveh triletnic po 300 K in stanarino 1000 K ter se šele po zadobljeni zadostni strokovni usposobljenosti, o čemer razsoja ravnateljstvo, uvrsti v IV. čin razred.

S potrebnimi dokazili opremljene prošnje je vlagati pri pod-pisanem ravnateljstvu

do dne 31. maja 1913.

V Ljubljani, dne 15. maja 1913.

Ravnateljstvo Mestne hranilnice ljubljanske.

Moderne srajce — bele in barvaste,

tenniske, lovske, hribolazke, mrežaste, in vse druge vrste z ovratnikom in brez ovratnika, spalne srajce, trdi in mehki ovratniki, zapestnice, naprsniki, dolge in kratke spodnje hlače, majice, nogavice itd. vse v največji izbiri in najboljši kakovosti po zelo skromnih in stalnih cenah

z 10% popustom
v modni in športni trgovini

P. Magdić, Ljubljana, nasproti glavne pošte.